

[Lis Noer Holmberg]

nervøsitet for at lovgive; man ligesom udskyder. Vel er dette da i høj grad følelsesbetonet, men det vil det blive ved med at være. Det er det om et år, det er det om to år. Det er nøjagtigt det samme.

Sluttelig vil jeg gerne sige, at efter vores mening må den biomedicinske forskning ligge under Sundhedsministeriet og ikke ude i amterne.

CD vil følge dette område med interesse og medvirke til fornuftige beslutninger, nøjagtig som på hjernedødsriterieområdet, for dette tangerer faktisk netop de samme problemer.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil begynde med at takke ministeren for redegørelsen, som jeg vil knytte en del kommentarer til.

Først spørgsmålet, om vi skal have en tænkepause til eller ej, inden vi skrider til loven om Det Etske Råd, som der er lagt op til. Jeg tror, det er rigtigt, at vi får en yderligere folkelig debat. Vi har nogle spørgsmål, som det er vigtigt at vi virkelig får talt igennem. Jeg vil med det samme sige, at det nu ikke er, fordi jeg selv er så meget i tvivl om, hvad der grundlæggende er rigtigt, men fordi jeg tror, det er vigtigt, at vi fører debatten videre i befolkningen. Mit eget standpunkt vil jeg komme nærmere ind på om et øjeblik.

Jeg har da med interesse læst de idéhistoriske, filosofiske, eller skal vi sige teologiske betragtninger, som ministeren har gjort sig. Det kunne være helt spændende at have kommenteret mange af de synspunkter, der er kommet frem. Jeg synes nok, at ud fra en skabelsesteologisk betragtning savner jeg lidt begreber som ansvar og respekt for det skabte. Nogle af formuleringerne virker lidt overraskende, men jeg fornemmer da, at de er skrevet ud fra en god vilje, og jeg skal ikke kommentere indholdet nærmere.

Så er der spørgsmålet om forskning, hvor ministeren siger, at udgangspunktet er, at forskning er positiv. Jeg er også enig i, at forskning er rigtig og positiv, men jeg tror, vi virkelig må gøre os klart, at noget, der er positivt, kan misbruges. Vi kan tage et meget banalt eksempel: En kniv er et vigtigt værktøj, men den kan dræbe, hvis man bruger den uansvarligt, uden respekt for andre. Jeg mener, at vi er kommet i den udviklingsfase inden for forskningen, hvor der er en del ting, som vi kan, men som vi af etiske

grunde skal lade være med. Det vil være uansvarligt, hvis vi ikke vover at sætte nogle klare grænser. Jeg vil gerne have en yderligere debat om, hvor grænserne skal gå.

Om den redegørelse, vi har fået fra Det Etske Råd, har jeg bemærket, at ministeren i redegørelsen siger, at ministeren har bemærket, at et flertal i rådet på visse betingelser går ind for en vis forsøgsadgang. Dertil vil jeg gerne sige til ministeren, at jeg har bemærket, at mindretallet – det vil jeg gerne uddybe lidt – argumenterer klart etisk for respekt for det menneskelige liv, mens jeg nok synes, at flertallet argumenterer meget hensigtsmæssigt, idet det siger, at det kan være med et vist positivt formål, at man foretager den og den forskning. Jamen man er ikke klar over den despekt, hvis man følger flertallets anbefalinger, man reelt kommer til at udøve over det menneskeskabte liv fra undfangelsen. Derfor vil jeg meget stærkt opfordre ministeren til ikke bare at registrere, hvad flertallet siger, men også mindretallet, for det er her, vi har den kvalificerede etiske begrundelse. Flertallet kommer med nogle hensigtsmæssighedsbetragtninger om, at vi kan forbedre den metode, og derfor skal vi gøre det. Er det en rigtig etisk betragtning? Jeg mener, det er en forfejlet etisk betragtning.

Reagensglasbefrugtning har været nævnt. Hr. Bjørn Elmquist var inde på den besigtigelsestur, vi havde bl.a. på Rigshospitalet. Jeg forstår udmærket, at man isoleret set siger, at vi må fremme reagensglasbefrugtning, for vi har hjulpet barnløse par. Her mærkede jeg mig en forsker, som redegjorde for de mange negative følgevirkninger af reagensglasmetoden – noget, som langsomt var blevet afsløret. Jeg tror, vi her står over for en metode, som i sig har nogle risici indbygget, hvor vi ikke i teknologibegejstring alene skal se på en positiv her og nu-betydning for et enkelt par, for den kan sætte en udvikling i gang, som kan være skadelig på længere sigt. Lad mig bare minde om de thalidomidbørn, som vi havde for en 20 år siden.

Reagensglasmetoden, som den praktiseres, og som man stadig vil forbedre den, forudsætter, at man skaber menneskeligt liv, som man forsker på og derefter lader gå til grunde. Jeg mener, at mindretallet i Det Etske Råd argumenterer rigtigt, når det siger, at man her foretager et uacceptabelt skred i forhold til den tanke om humanitet, som ellers er grundlæggende i vort samfund.